

[Mølgaard]

over for det rimelige i forsøg på at klippe hår af skaldede.

Er de øvrige indgreb imidlertid en realitet, foreligger der en situation, der gør det rimeligt at vurdere dette lovforslag med eventuelle ændringsforslag nøje. Vi må da fra retsforbundets side kort sagt forbeholde os vores stilling til forslaget. Heraf skal man på ingen måde udlede blot en antydning af tilslutning fra vor side til det synspunkt, som flere ordførere har været inde på, nemlig at arbejdsløsheden skyldes de arbejdsløse. Så paradoksalt er kongeriget Danmark og dets mange afkroge heller ikke indrettet i dag. Det er jo fundamentalt modsat, når vi analyserer årsager og virkninger i det store perspektiv.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg skal først sige til hr. Kaj Poulsen, at jeg er enig med ham i, at dette forslag er nødvendigt for at sikre den balance, som regeringen lægger op til, nemlig at udviklingen i al almindelighed inden for arbejdsløshedsområdet følger udviklingen på det almindelige arbejdsmarked, dog således at der tages et særligt hensyn til de allerdårligst stillede arbejdsløse. Jeg skal komme tilbage til om et øjeblik, hvad der ligger heri.

Jeg vil gerne sige til hr. Enggaard, at vi er parat til at drøfte alle de enkeltspørgsmål, man måtte ønske at få belyst under udvalgsarbejdet.

Og så vil jeg sige til fru Grethe Fenger Møller: jeg havde da håbet, at der en enkelt gang var en enkelt sag, hvor fru Grethe Fenger Møller og jeg var helt enige, men det håb blev også beskæmmet i dag. Jeg synes ærlig talt ikke, at der var noget særligt socialt præg over fru Grethe Fenger Møllers indlæg her i dag. For det første sagde fru Grethe Fenger Møller, at det, regeringen nu foreslog, var nøjagtig det samme eller havde klart det samme sigte som det, man i sin tid foreslog fra konservativ side. Ja men det er jo ikke rigtigt. Det, der er baggrunden i dag, er, at man på det almindelige arbejdsmarked griber ind, standser taktreguleringsprocent og lønudvikling og derfor selvfølgelig også må gøre noget i forhold til understøttelserne. Det, fru Grethe Fenger Møller og det konservative folkeparti ønskede, og som lykkeligvis et meget stort flertal i denne sal tog afstand fra, var en ensidig forringelse af de arbejdsløse

vilkår. Jeg er også ked af at måtte sige, at jeg ikke ser det socialt rimelige i helt at sætte taktreguleringen af dagpengemaksimumet i stå. Den arbejdsleder, som måske kun får 50 pct. af sin hidtidige indtægt i arbejdsløshedsunderstøttelse, og som har været ledig fra sommeren 1979, vil efter fru Grethe Fenger Møllers opfattelse ikke få én øre fra sommeren 1979 frem til den 1. marts 1981. Det er jo en frygtelig situation at sætte en sådan arbejdsleder i. Da er det, regeringen lægger op til, parallelitet, taktregulering for disse dagpengemaksimumssatser på samme måde som for andre grupper; det vil sige, at første regulering udbetales, og for at tage særligt hensyn til de arbejdsløse udbetaler vi den med 100 pct., hvor vi udbetaler andre med 75 pct. Derefter siger vi, at de selvfølgelig skal have del i de pristalsportioner, som man får del i på arbejdsmarkedet, netop for at sikre paralleliteten i udviklingen for arbejdsløse på maksimumssatsen, for syge på maksimumssatsen og for dem, der er ude på arbejdsmarkedet.

Jeg forstod også, at fru Grethe Fenger Møller – og det var næsten det, der skuffede mig mest – heller ikke vil give de allerlavest lønnede arbejdsløse de to portioner, som regeringen lægger op til med dette forslag. Det er ikke alle arbejdsløse, der får de to portioner, men det er de allerlavest lønnede, dem, der ligger under garantibetalingen, der får det, også for at skabe parallelitet til, at vi nu forhøjer garantibetalingen på det almindelige arbejdsmarked. Kender fru Grethe Fenger Møller disse menneskers situation? Ved fru Grethe Fenger Møller, at det først og fremmest er kvinder, det her drejer sig om? Det er for 80 pct.s vedkommende kvinder. Strefjer det hende aldrig, at kvinderne er dem, der har det dårligst på arbejdsmarkedet? Det er de lavest lønnede og dem, der er mest arbejdsløse. Er det sådan, at kvindesagen i dette land alene handler om folk med indtægter på over 100.000 kr.?

Efter hr. Nymanns indlæg her i dag er jeg enig i, at der trænges til en yderligere klargørelse – for jeg kan bekræfte, at hr. Nymann ikke har forstået forslaget – og det vil vi gerne medvirke til under udvalgsarbejdet, sådan at man ikke længere behøver at spørge den amerikanske efterretningstjeneste eller bibliotekstjeneste eller andre fremmede magter om forhold her i landet.